

Tunadalskyrkan Alla Helgons dag 2015

Jes. 49:8-10, Upp 7:9–17

Vi har lyssnat till sången "Vi går mot en gyllene soluppgång" som är en beskrivning av det som väntar efter detta livet.

Det sägs ju att det är viktigt att ha ett mål för det vi gör, och i den här sången möter vi målet beskrivet på ett väldigt poetiskt sätt. Vi går mot en gyllene soluppgång, och det fyller oss med stor glädje och förväntan. Att se soluppgången är något speciellt, mörkret försvinner, ljuset bryter fram och det blir något nytt.

Vi läser en av dagens texter från Jesaja 49:8-10

*Jag bönhör dig när nådens tid är inne,
jag hjälper dig på räddningens dag.
Jag skyddar dig,
och genom dig ingår jag ett förbund med mitt folk.
Landet skall bli upprättat
och de övergivna jordlotterna utskiftas.
Till de fångna säger jag: "Gå ut!"
och till dem som sitter i mörkret: "Kom fram!"
De skall finna bete längs vägarna,
alla kala höjder skall bli betesmark.
De skall inte hungra eller törsta,
ökenvind och sol skall inte bränna dem.
Han som förbarmar sig över dem skall leda dem
och föra dem till flödande källor.*

och jag vill läsa en annan ifrån Uppenbarelseboken 7:9-17

Sedan såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folk och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och Lammet klädda i vita kläder med palmkvistar i sina händer. Och de ropade med hög röst: "Frälsningen finns hos vår Gud, som sitter på tronen, och hos Lammet."

Alla änglarna stod kring tronen och kring de äldste och de fyra varelserna. Och de föll ner på sina ansikten inför tronen och tillbad Gud och sade: "Amen. Lovsången och härligheten, visheten och tacksägelsen, äran och makten och kraften tillhör vår Gud i evigheters evighet, amen."

Och en av de äldste sade till mig: "Dessa som är klädda i vita kläder, vilka är de och varifrån kommer de?" Jag svarade: "Du vet det, herre." Han sade till mig: "Det är de som kommer ur det stora lidandet. De har tvättat sina kläder rena och gjort dem vita i Lammets blod. Därför står de inför Guds tron, och de tjänar honom dag och natt i hans tempel, och han som sitter på tronen skall slå upp sitt tält över dem. De skall inte längre hungra och inte längre törsta, varken solen eller någon annan hetta skall träffa dem. Ty Lammet som står mitt för tronen skall vara deras herde och leda dem fram till livets vattenkällor, och Gud skall torka alla tårar från deras ögon."

De två texterna är på ett sätt väldigt olika, på ett sätt väldigt lika. De talar om framtiden, om hur det en gång ska bli. Jesajatexten är lite mer praktisk och jordnära, uppenbarelsboken talar mer om andliga verkligheter. Men i båda texterna talas det om flödande källor, livets vattenkällor och om hur människorna inte längre ska hungra och törsta eller solens hetta eller annan hetta ska bränna dem.

Israels land kan bli obarmhärtigt torrt och då växer varken grödor eller annat och då blir soluppgången inte välkommen utan bara till ännu en dag med torka. Men i det nya som väntar ska det vara annorlunda – det ska finnas vatten och solen ska inte bränna bort grödan. Ett sätt att på ett väldigt enkelt och jordnära sätt förklara vad som ligger framför. För egentligen kan vi ju inte förklara det utan måste ta till olika bilder. Uppenbarelsboken har ju ett oerhört rikt bildspråk och det är inte alltid lätt att förstå alla bilder, men det talar om en annan verklighet och om att det en dag kommer att bli något helt nytt, något som är så helt annorlunda än vi idag kan tänka oss.

Vi är på väg, men vandringen dit är inte alltid enkel, det kan vara väldigt mörkt före gryningen, men lyckligtvis så får vi redan här och nu del av allt det goda han vill ge, del av hans närhet, del av hans hjälp, del av frälsning och nåd som det står om i texterna. Och vi kan redan här få lovsjunga honom, tillsammans med varandra och tillsammans med människor runt hela vår jord som tillber honom för att han är Gud, med allt vad det innebär: *Frälsningen finns hos vår Gud, som sitter på tronen, och hos Lammet. Amen. Lovsången och härligheten, visheten och tacksägelsen, äran och makten och kraften tillhör vår Gud i evigheters evighet, amen."*

Lovsången är ett sätt att fokusera på Gud och försöka förstå vem han är för oss. Vad betyder det att frälsningen, härligheten, visheten,

äran, makten och kraften finns hos honom, kan det ha någon betydelse i vårt liv? Och om jag tror att det har det vilka konsekvenser kan det få? En ökad tillit, en större trygghet, en förvisning att han finns med alla dagar, även om vi inte alltid kan se det och förstå det. Ja, vi får själva tänka vidare.

Johannes som fick se synen som ligger till grund för Uppenbarelseboken skrev också Johannesevangeliet där han skriver om Ordet – Logos- som fanns från begynnelsen, men som blev människa för att på mänskligt sätt visa vem Gud är. *Ljuset lyser i mörkret och mörkret har inte övervunnit det. Åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn.* Ibland kan det kännas som att hela livet är torrt och förstört som av solens hetta, och målet kan verka väldigt avlägset. Men han som kom som människa, han som gav möjligheten till en personlig relation, ja till och med så nära att vi kan få kallas Guds barn säger; Den som tror på mig, ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten.

Närheten till honom, i den kristna gemenskapen, genom bibelordet, genom bönen, genom lovsången kan upprätta och göra något nytt här och nu, som ligger till grund för att kunna hoppas på en ljus framtid både här i livet och i det kommande.

Strömmar av levande vatten, flödande källor, ingen hunger, ingen törst, *"Lammet, dvs Jesus, som står mitt för tronen skall vara deras herde och leda dem fram till livets vattenkällor, och Gud skall torka alla tårar från deras ögon.*

Vi har olika vägar att vandra, vi möter olika saker på vår livsväg, men målet är gemensamt. Och då har det ingen betydelse varifrån vi kommer, hur vi kommer, när vi kommer, utan att vi kommer, att vi någonstans efter vägen tagit beslutet att ta emot hans erbjudande om evigt liv, om det levande vattnet och låter det styra och hjälpa oss.

Jag är säker på att Jesajatexten fick bli till stor uppmuntran för dem som då hörde den: Jag bönhör dig, jag hjälper dig, jag skyddar dig, jag vill ge befrielse, jag vill ge mat och dryck, jag vill ge skydd för det som vill förstöra för dig – fascinerande nog kan den ge oss idag två och ett halvt tusen år senare samma uppmuntran – jag bönhör dig, jag hjälper dig, jag skyddar dig, jag vill ge befrielse, jag vill ge dig det du behöver för att klara din vardag, jag vill skydda dig.

Och så kan vi få se framåt med frimodighet och hämta vår styrka hos Jesus, och försöka att så gott vi kan stötta och hjälpa i allt som händer runtomkring oss. Ingen kan göra allt, men alla kan göra något. Vi får med sångens ord bo i en glad hallelujasång – inte som världsfrånvända men med blicken fäst på Jesus, för att hämta styrka och kraft hos honom och allt han har gjort.

AMEN